

Księga Kapłańska

Rozdział 5

1. Jeżeliby też człowiek zgrzeszył, żeby słyszał głos bluźnierstwa, a byłby świadkiem tego, co albo widział, albo słyszał, a nie oznajmiłby, poniesie karanie za nieprawość swoją. 2. Albo jeżeliby się kto dotknął rzeczy nieczystej, bądź ścierwu zwierza nieczystego, bądź ścierwu bydłęcia nieczystego, bądź ścierwu gadziny nieczystej, a byłoby to zakryto przed nim, przecię nieczysty będzie, i winien jest. 3. Albo jeżeliby się kto dotknął nieczystości człowieczej, jakążbykolwiek była nieczystość jego, przez którą się nieczystym stawa, a byłoby to skryto przed nim, i dowiedziałyby się, winien jest. 4. Albo jeżeliby kto przysiągł wymówiwszy usta, że źle albo dobrze uczynił, o wszystko, co wymawia człowiek z przysięgą, a byłoby to skryto przed nim i dowiedziałyby się potem, że winien jest w jednej rzeczy z tych: 5. Będąc tedy winien w jednej rzeczy z tych, wyzna grzech swój; 6. I przywiedzie ofiarę za winę swoją Panu za grzech swój, którym zgrzeszył, samicę z drobnego bydła, owcę, albo kozę za grzech, a oczyści go kapłan od grzechu jego. 7. A jeżeliby nie przemógł ofiarować bydlatka, tedy przyniesie ofiarę za występki swój, którym zgrzeszył, parę synogarlic, albo parę gołębiąt Panu, jedno na ofiarę za grzech, a drugie na ofiarę całopalenia; 8. I przyniesie je do kapłana, a on naprzód ofiarować będzie to, co ma być na ofiarę za grzech, i paznogciem nadrze głowę jego ku szyi, ale jej nie oderwie. 9. I pokropi krwią z ofiary za grzech stronę ołtarza, a ostatek onej krwi wycisnie u spodku ołtarza. Ofiara to za grzech jest. 10. Z drugiego zasię uczyni ofiarę całopalenia według zwyczaju. A tak oczyści go kapłan od grzechu jego, którym zgrzeszył, a będzie mu odpuszczony. 11. A jeżeliby nie przemógł ofiarować parę synogarlic, albo parę gołębiąt, tedy przyniesie ofiarę swoją za to, co zgrzeszył, dziesiątą część efy mąki pszennej na ofiarę za grzech, nie należy na nią oliwy, ani włoży na nią kadzidła; bo jest ofiara za grzech. 12. A gdy ją przyniesie do kapłana, tedy nabrawszy kapłan z niej pełną garść swoją na pamiątkę jego, spali ją na ołtarzu mimo ofiarę ognistą Panu; ofiara to za grzech jest. 13. I oczyści go kapłan od grzechu jego, którym zgrzeszył w którejkolwiek z tych rzeczy, a będzie mu odpuszczony; a ostatek będzie kapłanowi, jako przy ofierze śniednej. 14. Nad to rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: 15. Gdyby człowiek przestąpił przestępstwem, a zgrzeszyłby z niewiedomości, ujmując rzeczy poświęconych Panu, tedy przywiedzie ofiarę za występki swój Panu, barana zupełnego z drobnego bydła według oszacowania twego, za dwa sykle srebra według sykla świątnicy, na ofiarę za występki. 16. A to, coby wziął z poświęconych rzeczy, wróci, i piątą część nadto przyda i odda kapłanowi; a kapłan go oczyści przez barana ofiary za grzech, a będzie mu odpuszczono. 17. Jeżeliby też człowiek zgrzeszył, uczyniwszy przeciw któremukolwiek z przykazań Pańskich, coby nie miało być, z niewiedomości, a byłby winien, poniesie karanie za nieprawość swoją. 18. Tedy przywiedzie barana zupełnego z drobnego bydła według szacunku twój, na ofiarę za występki do kapłana; i oczyści go kapłan od niewiedomości jego, której się dopuścił nie wiedząc, a będzie mu odpuszczono. 19. Ofiara to za występki jest, którym wystąpił przeciwko Panu.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.